

Тривале антигіпертензивне лікування в поєднанні з великим комплексом профілактичних заходів (усунення факторів ризику АГ, пропагування здорового способу життя, раціонального харчування, освітньої роботи з населенням) дозволяє уникати таких поширених ускладнень артеріальної гіпертензії як інфаркт міокарда, інсульт, раптова смерть.

ЛІТЕРАТУРА

1. Бобров В.О. Артеріальна гіпертензія у жінок в період менопаузи: особливості діагностики, диференційоване лікування. Методичні рекомендації / В.О.Бобров, І.В. Давидова, В.Н.Венцківський. – К., 2000.
2. Дядьк А.И., Габрий А.Э. Артериальная гипертензия в современной клинической практике. – Донецк: Норд-Компьютер, 2006.
3. Нетяженко В.З. Артериальная гипертензия: современные подходы к дифференцированному лечению / В.З.Нетяженко, О.М.Барна // Доктор. – 2003. - № 3. – С. 48-52.
4. Сиренко Ю.Н. Амлодипин – по-прежнему первая позиция в классе антагонистов кальция по критериям доказательной медицины / Здоров'я України, № 8, квітень 2005 р. – С. 16-17.
5. Телішевська М.Г., Лобойко М.С., Луцик О.Б., Проданчук О.М. Характеристика медико-демографічної ситуації в Україні // Здоровий спосіб життя: Збірник матеріалів III міжрегіональної (1 міської) науково-практичної конференції (18-19 вересня 2003 р. м. Славута). – Львів, 2004. – С. 45-57.

А.Л. ВАСИЛЬЧУК

ЕНИОАНАТОМІЯ МЕРИДІАНІВ ТОНКОЇ КИШКИ

З позиції еніоанатомії розглядаються утворення, топографія, будова, структура, функції, терапевтичні значення, наслідки структурно-функціональних порушень, надлишку і недостаті енергій у меридіанах тонкої кишки.

С позиции ениоанатомии рассматриваются образование, топография, строение, структура, функции, терапевтическое значение, последствия структурно-функциональных нарушений, излишек и недостаток энергий в меридианах тонкой кишки.

From enioanatomy's position, the following is distinguished: creation, topography, constitution, structure, function, therapeutic significance, consequences of structural and functional disorders, of excess and lack of energy small intestine meridian.

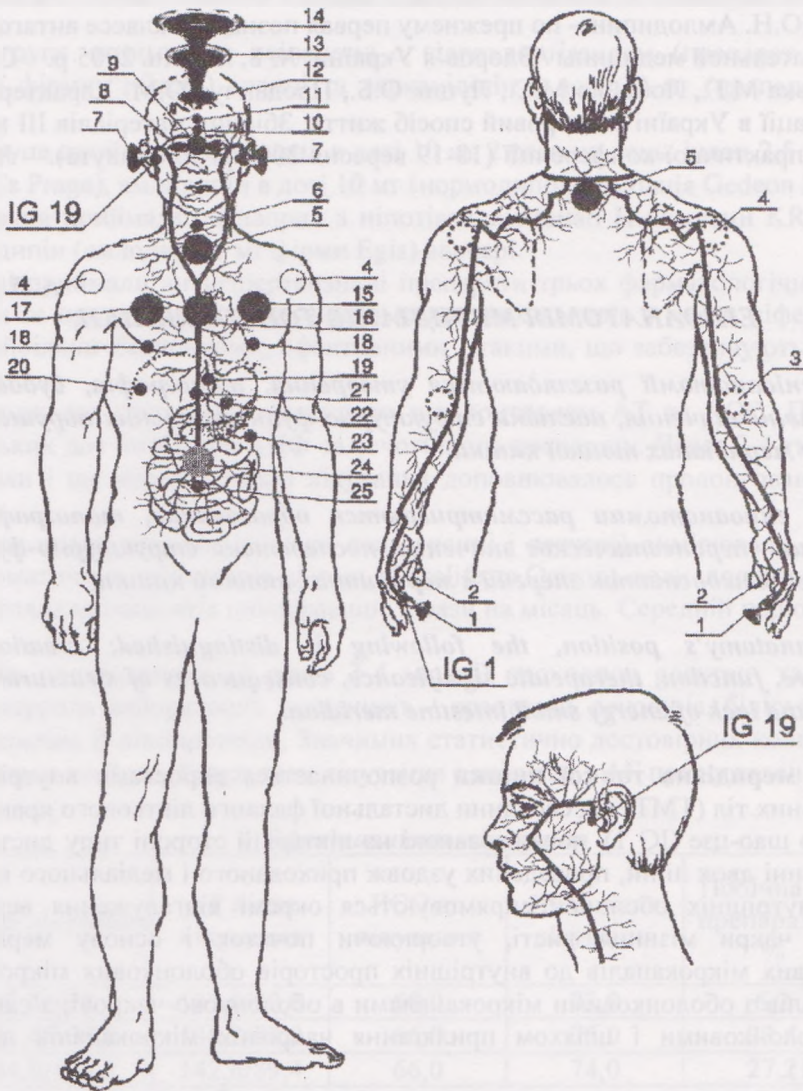
Утворення меридіана тонкої кишки розпочинається виростами внутрішніх оболонок усіх тонкоматеріальних тіл (ТМТ) від середини дистальної фаланги ліктьового краю мізинця кисті, початковою точкою шао-цзе (IG 1), локалізованою на ліктьовій стороні тилу дистальної фаланги мізинця на пересіченні двох ліній, проведених уздовж прихованого і медіального країв нігтя (мал. 1). До виростів внутрішніх оболонок спрямовуються окремі відгалуження вершин чакрових конусів пальцевої чакри мізинця кисті, утворюючи початок і основу меридіана шляхом проникнення чакрових мікроканалів до внутрішніх просторів оболонкових мікроканалів; злиття чакрових мікроканалів з оболонковими мікроканалами в оболонково-чакрові; з'єднання чакрових мікроканалів з оболонковими і шляхом прилягання чакрових мікроканалів до оболонкових мікроканалів (мал. 1).

Від початкової точки шао-цзе основа меридіана тонкої кишки спрямовується вгору по ліктьовому (присередньому) краю мізинця, кисті, передпліччя і плеча до нижнього краю ості лопатки, утворюючи гострий кут, вершина якого знаходиться в підосній ямці. Від неї йде до верхнього заднього краю трапецієподібного м'яза, спрямовуючись у бік хребта до точки цянь-чжун-шу (IG 15) — латерально на 2 цуня від остистого відростка першого грудного хребця, далі спрямовується на шию до середини заднього краю грудинно-ключично-соскового м'яза, піднімається вгору по щоці до рівня зовнішнього кута очної ямки і завершується спереду вушної раковини кінцевою точкою тін-гун (IG 19), розміщеною в заглибленні між переднім краєм козелка вушної раковини і заднім краєм суглобового відростка нижньої щелепи (мал. 1).

По ходу зовнішньої частини основи меридіана тонкої кишки від початкової точки IG 1 до кінцевої точки IG 19 в його будові беруть участь окремі мікроканали відгалужень вершин

чакрових конусів долонної, ліктьової, плечової, вішудхи, щитоподібної залози, вушної, очної, аджни, медулярної, лобної, камешвара-камешвари, лалати, сахасрари, магатми чакр, окремі вихідні мікроканали сушумни, меруданди, іди, пінгали, зліва — лівого зіркового каналу, справа — правого зіркового каналу і мікроканали виростів внутрішніх оболонок усіх тонкоматеріальних тіл від заглиблення між переднім краєм козелка і заднім краєм суглобового відростка нижньої щелепи спереду вушної раковини (мал. 1).

Від зовнішньої частини основи меридіана у ділянці точки тянь-чуан (IG 16), середини заднього краю грудинно-ключично-соскового м'яза, відгалужується внутрішня частина основи, а у ділянці точки цюань-ляо (IG 18), у впадині під нижнім краєм середини тіла виличної кістки, відходить коротка зовнішня гілка до внутрішнього кута очної ямки. Внутрішня частина основи меридіана від середини задніх країв грудинно-ключично-соскових м'язів зліва і справа, що спрямовуються по шії вниз, в надключичних ямках входять до грудної порожнини,

Мал. 1. Взаємовідношення симетричної пари меридіанів тонкої кишки і чакр:
 IG 1 — початкова БАТ, початок утворення основи меридіана; IG 19 — кінцева БАТ, закінчення основи і початок утворення додаткової структури меридіана; 1 — чакра (ч.) мізинця кисті; 2 — долонна ч.; 3 — ліктьова ч.; 4 — плечова ч.; 5 — вішудха ч.; 6 — ч. щитоподібної залози; 7 — вушна ч.; 8 — очна ч.; 9 — аджна ч.; 10 — лобна ч.; 11 — лалата ч.; 12 — камешвара-камешвари ч.;
 13 — сахасрара ч.; 14 — магатма (Бога) ч.; 15 — серцева ч.; 16 — центральна ч.; 17 — коричнева (антисвіту) ч.; 18 — ч. молочних залоз; 19 — манас ч.; 20 — печінкова ч.; 21 — сур'я ч.; 22 — шлункова ч.; 23 — селезінкова ч.; 24 — маніпура ч.; 25 — пупкова ч.

спрямовуються до нижньої частини трахеї, поєднуючись між собою, і далі проходять вниз, приблизно по серединній лінії тіла, через ділянку серця, воротареву частину шлунка до тонкої кишки. На своєму шляху може віддавати численні відгалуження до внутрішніх органів і найбільшу кількість — до тонкої кишки.

По ходу внутрішньої частини основи меридіана від точки тянь-чуан (IG 16), середини заднього краю грудинно-ключично-соскового м'яза до кінцевих розділень внутрішніх відгалужень в його будові беруть участь окремі мікроканали відгалужень вершин чакрових конусів вішудхи, центральної, серцевої, антисвіту, молочних залоз, манас, шлункової, печінкової, сур'ї, пупкової, маніпури чакр, окремі вихідні мікроканали сушумни, меруданди, іди, пінгали і зіркових каналів. Права і ліва внутрішні частини меридіана тонкої кишки завдяки з'єднанню у ділянці нижньої частини трахеї не мають відмінностей у складі чакрових, сушумнових, мерудандових, ідових, пінгалових і зіркових мікроканалів.

Мікроканали виростів внутрішніх оболонок усіх тонкоматеріальних тіл від заглиблення між переднім краєм козелка вушної раковини і заднім краєм суглобового відростка нижньої щелепи, окремі мікроканали вершин чакрових конусів вушної, очної, аджни, медулярної, лобної, камешвара-камешвари, лалати, сахасрари, магатми чакр, окремі вихідні мікроканали сушумни, меруданди, іди, пінгали, зіркових каналів у ділянці кінцевої точки меридіана тін-гун проникають до внутрішніх просторів мікроканалів зовнішньої частини основи, зливаючись і поєднуючись з ними. Ті ж, що прилягають до мікроканалів основи, спрямовуються у протилежному напрямі зовнішньої частини основи до початкової точки шао-цзе і за напрямом внутрішньої частини основи до кінцевих розділень внутрішніх відгалужень, де з'єднуються з мікроканалами основи або проникають до їх внутрішнього простору, завершуючись "сліпими" кінцями чи декількома розділеннями на кінцеві ультраканали і субультраканали. Окремі мікроканали вершин чакрових конусів долонної, ліктьової, вішудхи, щитоподібної залози чакр у різних місцях зовнішньої частини основи меридіана проникають до внутрішнього простору мікроканалів основи, зливаючись і поєднуючись з ними. Ті ж, що прилягають до мікроканалів основи, повертаються на 90°, спрямовуються за напрямом і в протилежному напрямі зовнішньої частини меридіана до початкової шао-цзе і кінцевої тін-гун точок меридіана. Від точки тянь-чуан відповідна частина мікроканалів спрямовується за напрямом внутрішньої частини основи меридіана до кінцевих розділень внутрішніх відгалужень, де з'єднується з мікроканалами основи або проникає до їх внутрішнього простору, завершуючись "сліпими" кінцями або декількома розділеннями на кінцеві ультраканали і субультраканали. Окремі мікроканали вершин чакрових конусів вішудхи, центральної, серцевої, антисвіту, молочних залоз, манас, шлункової, печінкової, сур'ї, пупкової, маніпури чакр, окремі вихідні мікроканали сушумни, меруданди, іди, пінгали і зіркових каналів в різних місцях внутрішньої частини основи меридіана проникають до внутрішнього простору мікроканалів основи, зливаючись і поєднуючись з ними. Ті ж, що прилягають до мікроканалів основи, повертаються на 90°, спрямовуються за напрямом внутрішньої частини основи меридіана до кінцевих розділень внутрішніх відгалужень, а в протилежному напрямі внутрішньої частини основи — до точки тянь-чуан, від якої частина мікроканалів спрямовуються за напрямом зовнішньої частини основи до кінцевої точки тін-гун і в протилежному напрямі зовнішньої частини основи до початкової точки шао-цзе, де з'єднуються з мікроканалами основи або проникають до їх внутрішнього простору, завершуючись "сліпими" кінцями чи декількома розділеннями на кінцеві ультраканали і субультраканали.

На початку і в кінці зовнішньої частини та в кінцевих розділеннях внутрішньої частини меридіана тонкої кишки — різне співвідношення мікроканалів розгалужень з виростів внутрішніх оболонок тонкоматеріальних тіл, вершин чакрових конусів чакр, сушумни, меруданди, іди, пінгали і зіркових каналів.

На початку меридіана більше співвідношення мікроканалів розгалужень виростів внутрішніх оболонок усіх тонкоматеріальних тіл від середини дистальної фаланги медіального краю мізинця кисті, мікроканалів відгалужень вершин чакрових конусів пальцевої чакри мізинця і долонної чакри, відносно мікроканалів відгалужень вершин чакрових конусів ліктьової, плечової, щитоподібної залози, вушної, очної, аджни, медулярної, лобної, камешвара-камешвари, лалати, сахасрари, магатми, вішудхи, центральної, серцевої, антисвіту, молочних залоз, манас, шлункової, печінкової, сур'ї, пупкової, маніпури чакр, мікроканалів сушумни, меруданди, іди, пінгали, зіркових каналів та мікроканалів виростів внутрішніх оболонок усіх тонкоматеріальних тіл від заглиблення між переднім краєм козелка вушної раковини і заднім краєм суглобового відростка нижньої щелепи.

У кінці меридіана, навпаки, більше співвідношення мають мікроканали виростів внутрішніх оболонок усіх тонкоматеріальних тіл від заглиблення між переднім краєм козелка вушної раковини і заднім краєм суглобового відростка нижньої щелепи, мікроканали відгалужень вершин чакрових конусів вішудхи, щитоподібної залози, вушної, очної, аджни, медулярної, лобної, камешвара-камешвари, лалати, сахасрари, магатми чакр, мікроканали сушумни, меруданди, іди, пінгали і зіркових каналів, відносно мікроканалів відгалужень вершин чакрових конусів центральної, серцевої, антисвіту, молочних залоз, манас, шлункової, печінкової, сур'ї, пупкової, маніпури, плечової, ліктьової, долонної чакр, пальцевої чакри мізинця кисті і мікроканалів виростів внутрішніх оболонок усіх тонкоматеріальних тіл від середини дистальної фаланги медіального краю мізинця кисті.

У кінцевих розділеннях внутрішніх відгалужень внутрішньої частини меридіана тонкої кишки може бути різне співвідношення оболонкових, чакрових, сушумнових, мерудандових, ідових, пінгалових та зіркових мікроканалів. Співвідношення цих мікроканалів у внутрішніх відгалуженнях обумовлюється місцем відгалуження від меридіана, шляхом його проходження і розміщенням внутрішнього відгалуження відносно чакр, сушумни, меруданди, іди, пінгали і зіркових каналів. Внутрішня частина меридіана має більше співвідношення мікроканалів відгалужень вершин чакрових конусів маніпури, пупкової, сур'ї, печінкової, шлункової, манас, молочних залоз, антисвіту, центральної, серцевої, вішудхи чакр, мікроканалів сушумни, меруданди, іди, пінгали і зіркових каналів, відносно мікроканалів відгалужень вершин чакрових конусів щитоподібної залози, вушної, очної, аджни, медулярної, лобної, камешвара-камешвари, лалати, сахасрари, магатми, плечової, ліктьової, долонної чакр, пальцевої чакри мізинця кисті, мікроканалів виростів внутрішніх оболонок усіх тонкоматеріальних тіл від середини дистальної фаланги медіального краю мізинця кисті і від заглиблення між переднім краєм козелка вушної раковини і заднім краєм суглобового відростка нижньої щелепи.

Така композиція різнотипних мікроканалів меридіана тонкої кишки дозволяє різноваріантну внутрішньомеридіанову циркуляцію інформацій, мікрочасток, енергій, інформаційно-енергетичних субстанцій і біоплазм на цілісному рівні меридіана, циркуляцію між окремими частинами меридіана та між його точками IG 1—IG 19, між чакрами пальцевою мізинця, долонною, ліктьовою, плечовою, щитоподібної залози, вушною, очною, аджною, медулярною, лобною, камешвара-камешвари, лалатою, сахасрарою, магатмою, вішудхою, центральною, серцевою, антисвіту, молочних залоз, манас, шлунковою, печінковою, сур'єю, пупковою, маніпурою, між точками, чакрами, сушумною, мерудандою, ідою, пінгалою, зірковими каналами, органом слуху, органом зору, трійчастим і лицевим нервами, молочними залозами, трахеєю, бронхами, легенями, серцем, діафрагмою, печінкою, шлунком, тонкою кишкою, м'язами шиї, кістками, суглобами, м'язами верхньої кінцівки та інформаційно-енергетичними полями зовнішнього середовища. Більший об'єм енергій ян меридіан проводить від початкової точки шао-цзе (IG 1) — ліктьової сторони тилу дистальної фаланги мізинця по руці, поясу верхньої кінцівки, шиї, обличчю — до кінцевої точки тін-гун (IG 19) у заглибленні між переднім краєм козелка вушної раковини і заднім краєм суглобового відростка нижньої щелепи і по внутрішніх відгалуженнях до внутрішніх органів. Найбільший об'єм енергій через меридіан тонкої кишки проходить від 13-ї до 15-ї години, а найменший — від першої до третьої години.

Меридіан тонкої кишки утворюють сукупності мікроканалів з виростів внутрішніх оболонок усіх тонкоматеріальних тіл від середини дистальних фаланг ліктьових країв мізинців кистей, від передніх країв козелків вушних раковин, мікроканалів окремих відгалужень вершин чакрових конусів пальцевих чакр мізинців кистей, долонних, ліктьових, плечових, щитоподібної залози, вушних, очних, аджни, медулярної, лобної, камешвара-камешвари, лалати, сахасрари, магатми, вішудхи, центральної, серцевої, антисвіту, молочних залоз, манас, шлункової, печінкової, сур'ї, пупкової, маніпури чакр, окремих вихідних мікроканалів сушумни, меруданди, іди, пінгали, зіркових каналів, їх розділень і з'єднань.

Основу меридіана тонкої кишки утворюють сукупності мікроканалів з виростів внутрішніх оболонок усіх тонкоматеріальних тіл від середини дистальної фаланги ліктьового краю мізинця кисті, мікроканалів відгалужень вершин чакрових конусів пальцевих чакр мізинця кисті та їх з'єднань у каналовий пучок. Основу можуть також утворювати окремі мікроканали виростів внутрішніх оболонок усіх тонкоматеріальних тіл від заглиблення між переднім краєм козелка вушної раковини і заднім краєм суглобового відростка нижньої щелепи, окремі мікроканали відгалужень вершин чакрових конусів долонної, ліктьової, плечової, щитоподібної залози, вушної, очної, аджни, медулярної, лобної, камешвара-камешвари, лалати, сахасрари, магатми, вішудхи,

центральної, серцевої, антисвіту, молочних залоз, манас, шлункової, печінкової, сур'ї, пупкової, маніпури чакр, окремі вихідні мікроканали сушумни, меруданди, іди, пінгали і зіркових каналів. Основа меридіана має у своєму складі безкольорові мікроканали і переважну кількість мікроканалів кольору тонкоматеріальних тіл, чакр, сушумни, меруданди, іди, пінгали і зіркових каналів, що будують основу. Безкольорові мікроканали основи меридіана проводять інформації, мікрочастки, енергії, інформаційно-енергетичні субстанції і біоплазми будь-яких кольорових частотно-хвильових діапазонів, а кольорові мікроканали — відповідних частотно-хвильових діапазонів.

Додаткові меридіанові мікроканалові структури меридіана тонкої кишки утворюють суцільності мікроканалів з виростів внутрішніх оболонок усіх тонкоматеріальних тіл від з'єднання між переднім краєм козелка вушної раковини і заднім краєм суглобового відростка нижньої щелепи, окремих мікроканалів відгалужень вершин чакрових конусів долонної, ліктьової, плечової, шитоподібної залози, вушної, очної, аджни, медулярної, лобної, камешвара-камешвари, лалати, сахасрари, магатми, вішудхи, центральної, серцевої, антисвіту, молочних залоз, манас, шлункової, печінкової, сур'ї, пупкової, маніпури чакр, окремих вихідних мікроканалів сушумни, меруданди, іди, пінгали, зіркових каналів, їх розділень і з'єднань. Мікроканали додаткових меридіанових мікроканалових структур проводять інформації, мікрочастки, енергії, інформаційно-енергетичні субстанції і біоплазми всіх кольорових частотно-хвильових діапазонів тонкоматеріальних тіл і значною мірою тих, які функціонально необхідні в даний момент тонкоматеріальним тілам, для забезпечення життєдіяльності органів слуху і зору, трійчастих і лицевих нервів, молочних залоз, трахеї, бронхів, легень, серця, діафрагми, печінки, шлунка, тонкої кишки, м'язів шиї, кісток, суглобів, м'язів верхньої кінцівки, а також функціональним процесам організму, що залежні від цих органів. Повністю інформаційно-енергетично забезпечуються життєдіяльність і функції тонкої кишки. Додаткові меридіанові мікроканалові структури меридіана тонкої кишки мають достатньо велику кількість безкольорових мікроканалів і переважну більшість мікроканалів кольору всіх тонкоматеріальних тіл, чакр, сушумни, меруданди, іди, пінгали і зіркових каналів, що будують додаткові структури.

Власні меридіанові структури утворюються мікроканалами основи і додаткових структур меридіана тонкої кишки. Вихідні мікроканали меридіана тонкої кишки спрямовуються до сушумни, меруданди, іди, пінгали, зіркових каналів, зовнішньоструктурних і внутрішньоструктурних сіток субультраканалів органів слуху і зору, трійчастого і лицевого нервів, молочних залоз, трахеї, бронхів, легень, серця, діафрагми, печінки, шлунка, тонкої кишки, м'язів шиї, кісток, суглобів і м'язів верхніх кінцівок і з'єднуються з ними, завдяки чому забезпечується структурна єдність меридіана з інформаційно-енергетичною системою каналів, окремими структурами тонкоматеріальних тіл і специфічний інформаційно-енергетичний взаємообмін між ними. Вихідні мікроканали проводять інформації, мікрочастки, енергії, інформаційно-енергетичні субстанції і біоплазми від меридіана до тонкоматеріальних структур зазначених органів фізичного тіла, а через ультраканали, субультраканали і синапси вихідних мікроканалів відбувається інформаційно-енергетичний взаємообмін між ними.

Внутрішні частини лівого і правого меридіанів тонкої кишки з'єднуються між собою у нижній частині трахеї, а окремі вихідні мікроканали меридіанів з'єднуються у ділянці першого грудного хребця, шиї, нижньої щелепи і кореня носа, забезпечуючи структурну єдність і функціональну взаємодію між ними. Через з'єднання внутрішніх частин і вихідних мікроканалів відбувається інформаційно-енергетичний взаємообмін між правим і лівим меридіанами тонкої кишки.

Лівий і правий меридіани тонкої кишки однаковою мірою проводять інформації, мікрочастки, енергії, інформаційно-енергетичні субстанції і біоплазми від пальцевих чакр мізинців кистей, долонних, ліктьових, плечових, шитоподібної залози, вушних, очних, аджни, медулярної, лобної, камешвара-камешвари, лалати, сахасрари, магатми, вішудхи, центральної, серцевої, антисвіту, молочних залоз, манас, шлункової, печінкової, сур'ї, пупкової, маніпури чакр, сушумни, меруданди, іди, пінгали, правого і лівого зіркових каналів. У цьому проявляється функціональна особливість меридіана тонкої кишки.

На меридіані тонкої кишки розміщується 19 біологічно активних точок (БАТ), які забезпечують інформаційно-енергетичний взаємообмін між меридіаном тонкої кишки, універсальною життєвою інформаційно-енергетичною біоплазмою, специфічними життєвими інформаційно-енергетичними біоплазмами, відповідними клітинами, тканинами, органами і системами організму та непрямі інформаційно-енергетичні взаємообміни, посередництвом чакр і

зіркових каналів з інформаційно-енергетичними полями зовнішнього середовища. БАТ меридіана абсорбують специфічні інформації, мікрочастки, енергії, інформаційно-енергетичні субстанції і біоплазми, які забезпечують на інформаційно-енергетичних, молекулярних, мікро- і макроанатомо-фізіологічних структурних рівнях життєдіяльність та функціональні процеси органів слуху і зору, трійчастого і лицевого нервів, молочних залоз, трахеї, бронхів, легень, серця, діафрагми, печінки, шлунка, тонкої кишки, м'язів шиї, кісток, суглобів і м'язів верхньої кінцівки. Інформаційно-енергетичний взаємообмін між меридіаном тонкої кишки та інформаційно-енергетичними полями зовнішнього середовища відбувається через 19 БАТ, через пальцеві чакри мізинців кистей, долонні, ліктьові, плечові, щитоподібної залози, вушні, очні, аджну, медулярну, лобну, камешвара-камешвари, лалату, сахасрару, магатму, вішудху, центральну, серцеву, антисвіту, молочних залоз, манас, шлункову, печінкову, сур'ю, пупкову, маніпуру чакри, через сушумну, меруданду, іду, пінгалу і зіркові канали.

Меридіан тонкої кишки — це сукупність мікроканалів з виростів внутрішніх оболонок внутрішніх відділів ТМТ від середини дистальної фаланги ліктьового краю мізинця кисті, від заглиблення між переднім краєм козелка вушної раковини і заднім краєм суглобового відростка нижньої щелепи, окремих мікроканалів з відгалужень вершин чакрових конусів пальцевої чакри мізинця кисті, долонної, ліктьової, плечової, вішудхи, щитоподібної залози, вушної, очної, аджни, медулярної, камешвара-камешвари, лобної, лалати, сахасрари, магатми, центральної, серцевої, антисвіту, молочних залоз, манас, сур'ї, шлункової, селезінкової, печінкової, пупкової, маніпури чакр, окремих вихідних мікроканалів сушумни, меруданди, іди, пінгали, зіркових каналів, меридіанів, їх з'єднань, розділень і структуризації у різнотипні меридіанові мікроканали, каналові пучки, шари, внутрішньомеридіанову сітку субультраканалів і 19 біологічно активних точок. Лівий і правий меридіани тонкої кишки та їх з'єднання утворюють **симетричну пару меридіанів тонкої кишки**.

Симетрична пара меридіанів тонкої кишки, вихідні мікроканали меридіанів тонкої кишки, зовнішньоструктурна сітка субультраканалів, внутрішньоструктурні сітки субультраканалів, вхідні зовнішні мікроканали меридіанів тонкої кишки та їх з'єднання утворюють автономну систему інформаційно-енергетичних мікроканалів меридіанів тонкої кишки.

Автономна система інформаційно-енергетичних мікроканалів меридіанів тонкої кишки поділяється на ліву і праву половини. Кожна з половин з'єднується з мікроканалами чакр, сушумни, меруданди, іди, пінгали, зіркових каналів і меридіанів, утворюючи з ними самостійні підсистеми мікроканалів.

Структурно-функціональні порушення меридіанів тонкої кишки, їх системи мікроканалів, інформаційно-енергетичні блокади меридіанів і в меридіанах, неадекватні інформаційно-енергетичні взаємообміни меридіанів з клітинами, тканинами, органами, системами організму, структурами ТМТ, індивідуально-універсальною життєвою інформаційно-енергетичною біоплазмою та індивідуально-специфічними життєвими інформаційно-енергетичними біоплазмами на рівні фізичного тіла проявляються порушеннями функцій органів слуху і зору, трійчастого і лицевого нервів, молочних залоз, трахеї, бронхів, легень, серця, діафрагми, печінки, шлунка, тонкої кишки, м'язів шиї, кісток, суглобів і м'язів верхньої кінцівки, шумом, дзвоном і болями у вухах, зниженням слуху, глухотою, зубним болем, головними болями, набряками та болями шиї і обличчя, болями у ділянці пупка, у нижній частині живота, болями пояса верхньої кінцівки, внутрішньої сторони плеча, передпліччя і кисті, ревматичними хворобами, хворобами серця, зниженням лактації, неврастенією, психозами, запамороченням, епілепсією, паралічем лицевого нерва, тонзилітом, кашлем, порушенням прохідності тонкої кишки, диспептичними реакціями, чутливими і руховими порушеннями рук та іншими проявами.

Надлишок енергій у меридіані проявляється болями голови, задньої поверхні пояса верхньої кінцівки, плеча, пахвової ямки, у ділянці пупка, внизу живота і сечоводів, закріпом, судорогами (корчами) м'язів шиї та у ділянці потилиці, почервонінням обличчя, ейфорією і радістю.

Недостача енергій у меридіані проявляється зниженням апетиту, слабкістю, блюванням, поносом з неперетравленою їжі, набряком нижніх кінцівок і шиї, слабкими і холодними верхніми кінцівками, шумом у вухах, погіршенням слуху, жалістю, каяттям, докорами сумління і смут ком.

Ці прояви є симптомами, що свідчать про необхідність нормалізації структурно-функціонального стану меридіанів тонкої кишки та їх автономної системи інформаційно-енергетичних мікроканалів. Достатній вплив на меридіани тонкої кишки забезпечує необхідний

енергетичний ефект при лікуванні зазначених хвороб, синтез енергій, що позитивно впливатимуть на нормалізацію структурно-функціонального стану слизових оболонок, на процеси всмоктування поживних речовин у кров і психоемоційний стан людини. При впливі на меридіани тонкої кишки необхідно впливати також на меридіани серця, тому, що вони розміщені поруч, а їхня численні з'єднання і утворюють структурно-функціональну пару меридіанів інь—ян.

ЛІТЕРАТУРА

1. Васильчук А.Л. Функціональна анатомія інформаційно-енергетичних каналів тонкоматеріальних тіл людини. Львів: „Каменяр”, 2003. – 376 с. + 34 арк. вклейок.
2. Васильчук А.Л. Атлас функціональної анатомії тонкоматеріальних тіл людини. Львів: „Каменяр”, 2003. – 648 с.
3. Васильчук А. Л. Система інформаційно-енергетичних каналів тонкоматеріальних тіл людини. // Здоровий спосіб життя: Зб. наук. ст. / Ред. – доц. Ю. М. Панишко. – Л.: «ПП Бодлак», 2006. Вип. 13. – С. 8–18.
4. Васильчук А. Л. Структурно-функціональна характеристика меридіанів (утворення меридіанів). // Здоровий спосіб життя: Зб. наук. ст. / Ред. – доц. Ю. М. Панишко. – Л.: «ПП Бодлак», 2006. Вип.14. – С. 8-11.
5. Васильчук А. Л. Структурно-функціональна характеристика меридіанів (основа і додаткові структури меридіанів – продовження з випуску 14/2006) // Здоровий спосіб життя: Зб. наук. ст. / Ред. – доц. Ю. М. Панишко. – Л.: «ПП Бодлак», 2006. Вип.15. – С. 7 – 17.
6. Васильчук А. Л. Структурно-функціональна характеристика меридіанів (власні меридіанові структури – продовження з випуску 14 – 15/2006) // Здоровий спосіб життя: Зб. наук. ст. / Ред. – доц. Ю. М. Панишко. – Л.: «ПП Бодлак», 2007. Вип. 16. – С. 6 – 11.
7. Васильчук А. Л. Структурно-функціональна характеристика меридіанів та їх біологічно-активних точок // Здоровий спосіб життя: Зб. наук. ст. / Ред. – доц. Ю. М. Панишко. – Л.: «ПП Бодлак», 2007. вип. 17. – С. 5-11.

Ю. В. ВІНТЮК

ФОРМУВАННЯ ВАЛЕОЛОГІЧНОГО МИСЛЕННЯ ЯК ВАЖЛИВЕ ЗАВДАННЯ ПІДГОТОВКИ СОЦІАЛЬНИХ ПЕДАГОГІВ ТА СОЦІАЛЬНИХ ПРАЦІВНИКІВ

У статті наведено результати дослідження, що мало за мету розробку концепції формування валеологічного мислення у соціальних педагогів і соціальних працівників у процесі їхньої фахової підготовки. Обґрунтовано необхідність та доцільність створення і запровадження такої концепції, наведено послідовність її розробки, базові терміни та основні положення.

В статье приведены результаты исследования, которое имело целью разработку концепции валеологического мышления у социальных педагогов и социальных работников в процессе их профессиональной подготовки. Обосновано необходимость и целесообразность создания и внедрения такой концепции, приведена последовательность её разработки, базовые термины и главные положения.

The results of research that aimed at elaboration of valeological thought conception forming of social teachers and social workers in the process of their professional preparation are given in the article. A necessity and expedience of creation and introduction of such a conception are grounded, the sequence of its elaboration, basic terms and main principles are substantiated.

Наявна ситуація в нашій країні потребує підвищення рівня кваліфікації працівників соціальної сфери, а це, в свою чергу, вимагає пошуку і реалізації нових підходів до їхньої підготовки, у відповідності до сучасних світових вимог та наукових уявлень про суть проблеми. Як відомо, проблему соціалізації особистості – яка є основним завданням соціальної педагогіки – можна розглядати з позицій врахування адаптаційних ресурсів індивіда, які визначають його здатність пристосуватися до оточуючого (як фізичного, так і соціального) середовища. Проте